

עֲצָתוֹ אֲמוֹנָה

איך מתחזקים בפעוברים קשיים

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א.

אולי תוכלו לכתב לי חזוקה? עובר עלי.

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ראה, כ"ב מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מוהרא"ש מספר (אשר פנחל, מכתב יד-תלו) הנה צדיק שסבל הרבה מאשתו וילדיו, ותמיד שמעו שהצדיק אומר לעצמו: "כף השם רוצה", "כף השם רוצה"; הוא שגן את אמונה כדי שלא יהרהר אחר השם יתברך.

זה הדבר הכי גדול; אפילו פעוברים זמנים קשים ומרים - שלא יהיו לנו קשיית על השם יתברך, שנוכר: "הצור תמים פעלו" כי כל דרכיו משפט, אל אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא" (דברים לב, ד).

אנחנו לא יודעים כלום ואנחנו לא מבינים כלום, אנחנו יודעים רק דבר אחד, שהקדוש ברוך הוא מנהל את העולם וכל מה שהשם עושה זה טוב. אנחנו צריכים לשגן תמיד: 'אנחנו לא יודעים כלום ולא מבינים כלום, הקדוש ברוך הוא מנהל את העולם, הוא עושה רק טוב, הוא עושה רק לטובתנו'.

תִּכְנִיֵס אֲמוּנָה בְּתוֹכְךָ, כִּף תִּרְגִּישׁ רוֹגַע בְּחַיִּים; הַכֹּל יִלְךְ לְךָ קֵל יוֹתֵר. כִּפִּי שָׂרְבֵנו ז"ל אוֹמֵר (שיחות הַר"ן, סימן נג): "מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה, חַיָּו חַיִּים, וְהוּא מְבַלֵּה יְמֵי חַיָּו בְּטוֹב תְּמִיד, כִּי כְּשֶׁהוֹלֵךְ לוֹ כְּרֹאֵי יֵישׁ לוֹ טוֹב - בְּנֹדָאי טוֹב לוֹ, וְאִפְלוּ כְּשֵׁאִינוּ כִּף, דְּהֵינוּ שְׂאִין מִתְנַהֵג לוֹ כְּסֹדֵר, וְיֵישׁ לוֹ יְסוּרִין חֵס וְשְׁלוֹם, גַּם כֵּן טוֹב, כִּי הוּא בְּטוֹחַ שְׂאֵף עַל פִּי כֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחֵם עָלָיו לְהַבִּיא וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, כִּי מֵאַחַר שֶׁהַכֹּל מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּנֹדָאי הַכֹּל לְטוֹבָה, אֲבָל מִי שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה חֵס וְשְׁלוֹם, חַיָּו אֵינֶם חַיִּים כָּלֵל, כִּי תִכְף כְּשֶׁעוֹבֵר עָלָיו אֵיזָה רָעָה שׁוֹב אֵין לוֹ שׁוֹם חַיּוֹת, כִּי אֵין לוֹ בְּמָה לְנַחֵם עַצְמוֹ כָּלֵל, מֵאַחַר שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה כָּלֵל, וְאֵין לוֹ שׁוֹם חַיּוֹת וְשׁוֹם טוֹב, מֵאַחַר שֶׁהוֹלֵךְ בְּלִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְלִי הַשְּׂגָחָה רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֲבָל עַל יְדֵי אֲמוּנָה מָה טוֹב וְיִפָּה הַחַיּוֹת שְׁלוֹ כַּנ"ל".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנָיִים.

כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה, שְׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

הַאֵם אִשָּׁה צְרִיכָה לְדַאֵג לְרוּחָנִיּוֹת שֶׁל הַבַּעַל?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישֵׁר פֶּחַ עַל הַמִּכְתָּב שֶׁרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א כָּתַב לִי שְׁלֵא אֲדַאֵג לְרוּחָנִיּוֹת שֶׁל בַּעֲלִי, [הַמִּכְתָּב מְצַרֵף בְּסוּף מִכְתָּב זֶה] זֶה גֵרֵם לִי שְׁנוֵי בְחַיִּים, בְּהִירוֹת וְרוֹגַע, כֹּל כִּף נְסִיתִי לְחַיּוֹת כִּף וְלֹא הִצְלַחְתִּי, עַד שֶׁרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה כָּתַב לִי אֶת הַמְלִים הָאֵלוֹ חֵד וְחֻלְק, וְזֶה שְׁנָה לִי אֶת כֹּל הַחַיִּים. מִיָּד רְצִיתִי לְכַתֵּב בְּחֻזְרָה, אֲבָל לֹא הִזְדַּמְנָן לִי.

הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתִי שׁוֹמַעַת אֶת הַמְלִים הָאֵלוֹ כְּשֶׁהִתְחַתְּנָתִי, לְדַאֵג לְרוּחָנִיּוֹת שְׁלִי וְלִגְשָׁמִיּוֹת שֶׁל הַבַּעַל, הַחַיִּים שְׁלִי הָיוּ שׁוֹנִים וְהִרְבָּה הִרְבָּה יוֹתֵר קָלִים, חֲבַל שְׁלֵא בְלָם אוֹמְרִים אֶת זֶה לְכַלּוֹת וְלִנְשָׁם, כֹּל כִּלָּה וְאִשָּׁה צְרִיכָה לְשָׁמַע וְלִדַּעַת אֶת זֶה וְלַחַיּוֹת עִם זֶה לְמַעֲשָׂה, שְׂזָה בְּאֲמַת עֲבוּדַת הַשֵּׁם שְׁלֹה בִּינָה לְבִין בַּעֲלָה.

לא יאמן במה משפט אחד חד וחלק יכול לשנות את האדם לתת בהירות ולהקל עליו את החיים, שיוכל לחיות נכון ורגוע בלי לשאת על עצמו על מיתר.

תודה השם שזכיתי להגיע להיכל הקדש ולקבל את המלים האלו, ועל כל דברי החזוק הנפלאים והשעורים והעצתו אמונה, כל החיים נעשים יפים וברורים יותר וזה נותן פח להמשיך בחיים ברוחניות ובגשמיות לי לבעלי וכמובן לילדים.

ישר פח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, ערב ראש חודש אלול, שנת ה'תשפ"ג
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו ספר, שהוא שמע דבור מהצדיק רבי ישראל מסלנט זכותו יגן עלינו, שמאד רגש אותו. רבי ישראל מסלנט אמר: "הגשמיית של השני - היא הרוחניות שלי", ומוהרא"ש אמר, כך היה כל השנים אצל אנשי שלומנו; דאגו לשני שיהיה לו אכל, ולא על הרוחניות שלו, אם הוא מתפלל וכו'; לא כמו כל אלו שדואגים לרוחניות של השני ולא אכפת להם אם לשני יש צרכי שבת ואם יש לשני מה להכניס לפה.

אצל בעל ואשה זה שיף עוד יותר, אשה חכמה דואגת לבית, היא דואגת שיהיה אכל לבעל ולילדים, בגדים נקיים בשביל הבעל והילדים ולנקיון הבית; זו העבודה של אשה יהודיה, ברגע שהאשה מתחילה לעקב אחר הרוחניות של בעלה, היא לא מעריכה אותו - מיד הבעל מרגיש את זה וזה גורם לו לחסר שביעות רצון, הבעל מרגיש שאשתו עוקבת אחריו, אי אפשר להסתיר את זה, הבעל מרגיש בעינים עצומות אם אשתו מעריכה אותו או לא, זה מקלקל את שלום הבית.

כל הנשים שעוקבות ומחפשות אם יש לבעל שמירת עינים, אם הבעל ירא שמים - הן לא נשים צדקניות, הן ההפך מנשים צדקניות, והנשים שעובדות את השם בזה שהן מוכנות לקראת הבעל ועשות לו טוב בגשמיית והן שמחות לעשות את רצון השם - הן הנשים הצדקניות; בזכותן תהיה הגאולה. כפי

שְׁחַכְמִינוּ וְזָרוּנָם לְבִרְכָה מְסֻפָּרִים (זְלוֹקוֹט שְׁמֻעוֹנִי תְהִלִּים, סִימָן תשצ"ה) הַמַּצֵּב הַרוֹחֲנִי שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם לֹא הָיָה כְּמוֹ שְׁצָרִיף, הַגְּבָרִים הָיוּ מְשַׁעֲבָדִים לַמִּצְרַיִם, עֲבָדוּ בַּפָּרֶךְ, הֵם הָיוּ שְׁקוּעִים בַּלְהֲרוּיַח כֶּסֶף וְהֵם פָּשׁוּט לֹא חִזְרוּ הַבִּיטָה לְנִשְׁוֹתֵיהֶם, מָה עָשׂוּ הַנְּשִׁים הַכְּשֻׁרוֹת? הֲנִלְכוּ לְבַעֲלֵיהֶן לְשִׁדָּה בְּמָקוֹם עֲבוֹדָתָם, הֲנִלְכוּ לְבִיאוֹ - כָּל אַחַת לְבַעֲלָהּ - מִיָּם עִם דְּגִים קְטַנִּים, הֲנִלְכוּ לְרַחֲצוֹ אוֹתָם וְחִיו בְּיַחַד, וְכִף נִהְיָה עִם יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּצְאוּ מִמִּצְרַיִם וְקִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַר סִינַי; הַנְּשִׁים הַכְּשֻׁרוֹת דָּאָגוּ לְבַעַל לְאֶכָּל וְכֵן הִלָּאָה, הֲנִלְכוּ לְאֶכָּל לְעֵקֵב וְלִמְדוּד 'הוּא מְסַפֵּיק רְצִינִי אוֹ לֹא?' וְכִזְכוּת נְשִׁים צְדִיקָנוּת יִצְאוּ עִם יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וְכִזְכוּתָן עֲתִידִין לְהַגָּאֵל.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלַיְחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.

[הַמְּכַתֵּב הַנִּזְכָּר לְעֵיל:

לְדָאָג לְגַשְׁמִיּוֹת שֶׁל הַשָּׁנִי וְלְרוֹחֲנִיּוֹת שֶׁל עֲצוּמוֹ

בְּעִזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרֻשַׁת דְּבָרִים, ב' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג

מֵרַת ... תַּחֲנִי'

קְבַלְתִּי אֶת הַמְּכַתֵּב.

אַתֶּם תִּדְאָגוּ לְגַשְׁמִיּוֹת שֶׁל הַבַּעַל, שִׁיְהִיָּה לּוֹ טוֹב בְּבֵית, שִׁיְהִיָּה אֶכָּל טוֹב,

בְּגָדִים וְאִשָּׁה שְׂמֻחָה - וְאִזּוֹ הַרוֹחֲנִיּוֹת שֶׁלוֹ תִהְיֶה טוֹבָה.

כָּל הַנְּשִׁים שְׂדוּאָגוֹת יוֹמָם וְלַיְלָה עַל שְׂמִירַת הָעֵינַיִם וְכִדּוּמָה שֶׁל הַבַּעַל - זֶה

לֹא טוֹב וְלֹא בְרִיא, אִי אֶפְשָׁר לְחִיוֹת כָּךְ.

הַשְּׁבוּעַ הַלְכָתִי לְבַקֵּר בְּפִלָּא, הָאֲבָרְכִים בְּקִרְיָה הוֹלְכִים לְבִתִּי סוּהַר לְבַקֵּר

יְהוּדִים, רְצִינִי לְזִכּוֹת לְעֲשׂוֹת אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה. אוֹמֵר לִי יְהוּדִי שֶׁכָּבֵר יוֹשֵׁב הַרְבֵּה

שָׁנִים בְּפִלָּא שֶׁעֲכָשׁוּ קָשָׁה לָהֶם שֵׁם, כִּי הֵם קִבְּלוּ רַב חֲדָשׁ בְּפִלָּא, שְׂדוּאָג לְרוֹחֲנִיּוֹת

שֶׁל הָאֲסִירִים, הוּא דוּאָג שֶׁהֵם יִלְמְדוּ חֲסִידוֹת וְכִדּוּמָה. הָאֲסִירִים מִתְחַנְּנִים 'תְּבִיא

לָנוּ אֶכָּל, תְּבִיא לָנוּ שְׂתִיָּה'; וְהוּא אוֹמֵר: "הַתְּפַקִּיד שְׁלִי הוּא לְזִכּוֹת אֶתְכֶם לְלַמֵּד

חֲסִידוֹת".

הַאֲסִירִים אוֹמְרִים, לְפָנַי כֵּן הָיָה רַב שֶׁהָיוּ לוֹ דָם שֶׁל סַטְמָעֵר, הוּא רַק דָּאָג לְגַשְׁמִיּוֹת שְׁלָהֶם, הוּא הַחֲזִיקָה אוֹתָם, הוּא תַמִּיד הַכְנִיס לָהֶם אֶכָּל טוֹב וְדָאָג לְגַשְׁמִיּוֹת שְׁלָהֶם; זֶה הַדְרָךְ הַנְּכֹנֶה בַחַיִּים, לְדָאָג לְגַשְׁמִיּוֹת שֶׁל הַשָּׂנִי וְלְרוּחָנִיּוֹת שֶׁל עֲצָמוֹ. תְּדַאָּגוּ לַבַּעַל לְדַבָּר אַחַד, שִׁיְהִיָּה לוֹ טוֹב בְּבֵית, שִׁיְהִיָּה לוֹ נוֹחַ בְּבֵית; זֶה הַדְרָךְ הַנְּכֹנֶה, לְדָאָג לְרוּחָנִיּוֹת שֶׁל עֲצָמוֹ וְלְגַשְׁמִיּוֹת שֶׁל הַבַּעַל. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְכָל הָעֲנִינִים.

[...]

מִתָּר לִי לְהַפְסִיק לְלַכֵּת בְּשַׁבַּת עִם גְּרָבִים לְבָנוֹת?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,
אֲנִי מִתְחַזֵּק כָּל יוֹם עִם הַשְּׁעוּרִים וְהַחֲזוּק הַיּוֹמִי, לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יֵשׁ כְּזֶה שְׂכָל יִשְׂרָאֵל,
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁלַם לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א כָּל טוֹב לְנֻצָח.
רְצִיתִי לִשְׂאֵל, הֲיִזוּת וְאֲנִי לֹזֵבֵשׁ בְּשַׁבַּת גְּרָבִים לְבָנוֹת, אֲבָל אֲנִי רוֹצֵה לְהַתְפַּטֵּר מִזֶּה, מִתָּר לִי לְהוֹרִיד אֶת הַלְבוּשׁ הַזֶּה?

יִישֵׁר פָּנָי

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרְתָּ ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת שׁוֹפְטִים, עָרַב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלֹל, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבֹּד ... גֵּרוֹ יֵאִיר
קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.
מוֹהָרָא"שׁ לְבַשׁ גְּרָבִים לְבָנוֹת וְהוּא גַם אָמַר לְתַלְמִידִים שִׁילְכוּ עִם גְּרָבִים לְבָנוֹת.

לְגַבִּי לְהַפְסִיק עִם זֶה וְכוּ'; אַחַד שֶׁכָּבַר הוֹלֵךְ וְהוּא רוֹצֵה לְהַפְסִיק זֶה שׁוֹנָה מֵאֶחָד שֶׁלֹּא הוֹלֵךְ בְּכָלֵל, מְעַלֵּין בְּקִדְשׁ וְלֹא מוֹרִידִין, לֹא מוֹרִידִים לְבוּשׁ יְהוּדִי.
יֵשׁ פְּעָמִים שְׁעוֹנִים אַחֲרֵת בְּפִרְטִיּוֹת, כְּשֶׁמְפִירִים אֶת הָאָדָם וְכוּ' וְיוֹדְעִים אֶת כָּל הַפְּרִטִים מְסַכִּיב וְכוּ'; בְּכָלֵלִיּוֹת זֶה הַתְּשׁוּבָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.
כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

איך אני מתאפקת מלהרביץ לבת שלי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מתעצבנת יותר מידי מהר על הבת שלי, אני מרביצה, ואחר כך אני מרגישה כל כך רע ואני בוכה. היא הופכת לי צלחות, ואני צריכה לנקות את זה, ואני מתעצבנת ומרביצה לה. או כשאריכים לצאת היא מתחילה להוריד את הנעלים בערך חמש פעמים... למה אני מרביצה? אני לא יכולה לסלח לעצמי.

אני גם אומרת לה על כל דבר לא, מה שהיא מבקשת זה לא, מה שהיא נוגעת זה לא, ושמעתי מראש הישיבה שליט"א שאומר בשעור שאי אפשר להגיד רק לא, צריכים לתת משהו במקום זה. מה צריכים לתת במקום?

אני רוצה לבקש חזק על חנוך, לחנך יפה, בלי מכות, מסבנה הבת שלי שמסתובבת עם שתי לחיים אדמות, ואני בוכה כי אני מתחרטת.

עוד משהו, אני רוצה לתת לה לשתות רק מים, ובעלי נותן לה שתיה מתוקה, ואחר כך היא כבר לא רוצה מים. בקשתי מבעלי שלא יתן לה אבל זה לא עוזר, הוא אומר שאם זה מנח על השלחן מתר לה לקבל, כי היא כבר ראתה את זה, ואני אומרת שאפלו שזה מנח על השלחן היא לא צריכה את זה.

ייר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שופטים, כ"ו מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ג

מרת ... תחנך

קבלתי את המכתב.

ראשית אתם צריכים לדעת, שאסור להכות ילדים. שנית, אם צריכים לחנך את

הילדים וצרכים פעם לתת סטייה קטנה - זה גם לא על הפנים, רק על הידים, וישלישית, רק אם זה לא מתוך פעם; בשעת פעם אסור לתת אפלו סטייה קטנה, כשכועסים אי אפשר לחנוך, חנוך הוא רק כשהאדם רגוע, הוא שולט על עצמו, וזה גם עלול להיות מספן; אסור לגעת בילד בשעת פעם, עלולים להזיק חס ושלום לילד. פעם הוא נורא, וכעס אצל אשה הוא עוד יותר גרוע; כל הבית נחרב. רבנו אומר (ספר המדות אות פעם, סימן טו): "כעס של אשה, מחריב את הבית", הילדים גדלים שוטים, רבנו אומר (שם, סימן כד): "על ידי פעם מוליד בנים שוטים", פעם זה עבודה זרה.

אם הילדה שלכם עושה מהפכות - זה לא תרוץ להרביץ, רבנו אמר לנו שלא להכות ילדים. רבי נתן זכרנו לברכה תמיד היה מספר לרבנו בפרטי פרטיות כל דבר מהחיים שלו ושואל אם הוא עשה טוב או לא. פעם אחת רבי נתן ספר לרבנו: "בני לא רצה להשתתף בסעודת השבת כי הוא לא רצה לשבת ליד האורח שהבאתי הביתה, כי נדף ממנו ריח רע וכו', ונתתי לו סטייה כדי שהוא יצית ויבוא לסעודה", כשרבנו שמע את זה הוא אמר לו: "ילד מכים?! מהדבור הזה כבר נשאר אצל אנשי שלומנו שלא מכים ילדים.

לגבי וכו'; הבעל צודק, אם יש על השלחן שתיה מתוקה שההורים שותים - אי אפשר להעניש את הילדים שישתו מים; אם רוצים להרגיל ילדים לשותות משקאות בריאים - נכון? היה שגם ההורים ישתו משקאות בריאים.

בשעת הדלקת גרות שבת זה זמן טוב לבקש על הצלחת הילדים. כשאדם מדליקים גרות שבת - תעמרו מול הנרות, שימו את הידים על פניכם ותבקשו ותבכו אל השם יתברך על הילדים שלכם, תבקשו מהשם יתברך: "רבנו של עולם, תעזר לי שילדי יהיו קדושים ויראי אלקים, תעזר לי שאחנה אותם בשמחה, שיהיה לי פח אליהם, שלא אתרגז ולא אפה אותם.

אבא יקר אני מתרגזת כל כך מהר, אני לא יודעת מה לעשות; אני יוצאת מהכלים מהילדים שלי, אני מתשט, אין לי פח, ואחר כך אני מכה אותם; תעזר לי שאזכר שמכות זה לא חנוך, שאחנה אותם בדרך הנכונה ושהם יגדלו כשרים קדושים".

כָּךְ תִּבְקְשׁוּ וְתוֹסִיפוּ אֶת הַתְּפִלוֹת הָאִישִׁיּוֹת שְׁלַכְכֶם, וְאִז תִּרְאוּ רוֹב נֶחֱת.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.
כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

אֵיךְ אוּכַל לְשַׂרְד אֶת הַתְּפִלוֹת הָאֲרָכוֹת שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנַחְנוּ כְּבָר מִתְקַרְבִּים לַיָּמִים הַנּוֹרְאִים, יְמֵי הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, וּבְדֶרֶךְ כָּלֵל בְּכָל שָׁנָה אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל לְהַצְטַרֵּף לְזֶרֶם הַכָּלְלִי, לְמִרוֹת שְׁלֵי אִישִׁית אֱלוֹ יָמִים מְאֹד קָשִׁים וּמְרִים, כְּשֶׁאֲנִי מִתְחִיל לְשַׁמַּע אֶת הַנְּגִינָה שֶׁל הַגֶּסֶח שְׁשָׁרִים בְּסִלְחוֹת וּבַתְּפִלוֹת שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים, נִהְיָה לִי רַע עַל הַלֵּב.

בְּחִסְדוֹת שְׁלֹנוּ נִהוּג לְהַתְּפַלֵּל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה מִהַבְּקָר עַד הָעֶרֶב, בְּכָל תְּפִלָּה מְכַבְּדִים בְּנִש"ק אַחַר לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֵי הָעַמּוּד, יֵשׁ הַרְבֵּה הַפְּסָקוֹת כֹּל הַזְּמַן, בְּקִרְיַאת הַתּוֹרָה יֵשׁ הַרְבֵּה הוֹסְפוֹת כִּי צְרִיכִים לְכַבֵּד אֶת כָּל הַבְּנִשְׁקִי"ם, בְּקִצּוֹר, מְסִימִים אֶת הַתְּפִלָּה עֶשֶׂר דְּקוֹת לְפָנֵי הַשְּׂקִיעָה, מִמָּשׁ כְּמוֹ בַתְּעַנִּית, צָמִים כָּל הַיּוֹם, וְלֹא אַחַר מִכֵּן אֶפְשָׁר לְהַתְּנַאֲוֹת לְפָנֵי אַחֲרִים שֶׁהַדְּמוּ"ר שְׁלֵי עוֹשֶׂה עֲבוֹדוֹת גְּדוּלוֹת, מְשַׁקֵּיעִים כְּאֵלוּ פְּנוֹת בְּמַלְכוּיּוֹת זְכוּרוֹת שׁוֹפְרוֹת בְּאֲרִיכוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, מִתְּפִלָּלִים כָּל הַיּוֹם, מְסִימִים כָּל כֶּךָ מְאַחַר, לְמִרוֹת שְׁאֵם עוֹשִׁים חֲשׁבוֹן מְהִיר, מוֹרִידִים מִהַחֲשָׁבוֹן אֶת הַהַפְּסָקוֹת, הוֹסְפוֹת בְּקִרְיַאת הַתּוֹרָה, וְשֹׂאֵר הַתְּעַכְבּוּיוֹת, וּמְחַשְׁבִּים רַק אֶת הַזְּמַן הָאֲמִתִּי שְׁמֵתְפַלָּלִים, זֶה בְּכָלֵל לֹא כָּל כֶּךָ אֲרוּךְ.

מִכָּל הַסַּחֲבַת הַלֵּא נְעִימָה הַזֹּאת יוֹצֵא שְׁכָל הַתְּפִלָּה מְרָה וְחִמוּצָה לִי מְאֹד, וְעוֹד שְׁאֲצִלְנוּ מִקְפִּידִים מְאֹד שְׁאֲסוֹר לְעֲשׂוֹת קְדוּשָׁה לְפָנֵי הַתְּקִיעוֹת, "מֵהָ?! אֵתָה אוּכַל לְפָנֵי תְּקִיעַת שׁוֹפְרָ?!" עֲלִיד לֹא הֵייתִי מֵאֲמִין, בְּטַח אֵתָה עוֹשֶׂה דְּבָרִים עוֹד יוֹתֵר גְּרוּעִים".

אוֹמֵר אֶת הָאֲמִת, כְּבָר מְאֹד הֵבַר מִצְוָה שְׁלֵי כְּמַעַט לֹא הַתְּפַלָּלִיתִי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. אֲנִי רוֹאָה הַרְבֵּה בַּחוּרִים וְאֲבָרְכִים שֶׁמְסַתְּוֹבְבִים בַּחוּץ וּמְשׁוֹחָחִים בְּמַעֲגָלִים עַל שְׁטוּיוֹת וְהַבְּלִים, וּפְתָאוּם שׁוֹמְעִים שֶׁכְּבָר אוֹחֲזִים בְּ"וּנְתָנָה תִּקְוָה", וְכָל אֶחָד נִכְנָס בְּרִיצָה כְּאֵלוּ כְּפָאוּ שָׂד, וְצוּעַק בְּקוּלִי

קולות "וינתנה תקף", וכמה דקות אחר כך כבר שוב רואים אותו בחוץ מתנפח אם הנשיא בן צדק או לא... הרי צעקת לפני רגע "ותשובה ותפלה וצדקה מעבירין את רע הגזרה", ועוד צעקת על הבן שלך, "תכנס מהר!" ועכשו אתה כבר עסוק עם כל השטויות.

ובצום גדליה משהו שואל אותי, "נו, איך היה בראש השנה אצל האדמו"ר?" בודאי עניתי שהיה נפלא ומיוחד, הוא אחל לי שאפעל כל טוב, ובודאי שעניתי "אמן", אבל אני חושב לעצמי לא בקשתי כלום, ולכן אין לי מה לפעל, במשך כל ראש השנה הרי אפילו לא היה לי רגע אחד לחשב על עצמי, התחילו להתפלל בשעה תשע, ורק בשעה שתים עשרה אמרו ברכו, כי חצי מפסוקי דזמרה אומרים פסוק בפסוק, חזן וקהל, ובזמן הזה הרי אפשר לשוחח ולהתאסף במעגלים, וכשכבר אוחזים בברכו אפשר אז להתחיל הודו, ולהספיק להתפלל תפלת שמונה עשרה עם הצבור, ולאחר מכן יש כל כך הרבה הפסקות, וכך סוחרים את כל היום.

ראש הישיבה היקר שליט"א, נסית קצת להביע את רגשותי, לתאר את המצב והאווירה איך ראש השנה נראה אצלי, בלי טעם ובלי ריח, אולי יש לראש הישיבה שליט"א עצה עבורי, שכן תהיה לי גישה נכונה לימים הנוראים?

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פְּרֻשַׁת כִּי תבֹא, ג' אֶלּוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

קבלתי את מכתבך.

אל תשוחח בשעת התפלה עם אף אחד, ראש השנה זה לא זמן של שיחות על פוליטיקה; בראש השנה דנים את כל אחד, מה יהיה אתו כל השנה. אם התפלות ארכות מידי בשבילך ועושים הרבה הפסקות וכו' - תנצל את הזמן באמירת תהלים, תבקש מהשם יתברך על השנה הבאה עלינו לטובה; בראש השנה כלם אומרים תהלים, מבקשים על עצמנו, על הילדים, ועל כל עם ישראל.

מה אתה צריך להסתפל על אחרים? מה אחרים יעזרו לך? מגיעה שנה חדשה, מה אתה יודע מה עומד להיות אתך, עם אשתך ועם הילדים שלך? מה אתה יודע מה מצפה לך? כל מה שנעבר בשנה הבאה, הפל נכתב בראש השנה; לכן אנחנו צריכים לנצל את הזמן בלחזור בתשובה, באמירת תהלים. רבנו ז"ל

אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עג): "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה. זה שאנו רואין, שבימי תשובה דהינו באלול ועשרת ימי תשובה, כל ישראל עוסקין אז באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה כנ"ל, ועל כן הוא דבר גדול מאד לעסק תמיד באמירת תהלים, כי תהלים הוא התעוררות גדול מאד מאד להשם יתברך, אשרי שיאחז בו".

מה זה קשור אליך - מי מקבל עליה לתורה וכו', ומי מתפלל לפני העמוד וכו', מה הדברים האלו יעזרו לך? אל תתן שיבלבלו לך את המח, אל תשכח שיש בורא לעולם, הוא עושה הכל, הוא פועל הכל והעולם מתנהל עם חשבון. אל תטעה את עצמך, היצר הרע מגיע לכל אחד בלבוש אחר; לאחד מפריע דבר זה ולשני מפריע דבר אחר, לאחד מפריע שמתפללים באריכות, לשני - שמתפללים בחפזון; הכל בכונה אחת, כדי להרחיק את האדם מהשם יתברך. הוא גורם שהאדם יהיה עסוק בשטויות - העקר שהוא ישכח מהשם יתברך, וכשמגיעים הימים הנוראים הוא נבהל מאד, כל גיעתו לארץ השנה הולכת עכשו לאבוד, כל היהודים חוזרים בתשובה, כל היהודים חוזרים אל השם יתברך; אז הוא מצא לעצמו דבר חדש, לפלני יפריע מי עולה לתורה ומי משוחח, ולאמוני הוא יגרם שיפריע לו משהו אחר - וכך שוכחים מהתכלית.

ראש השנה הוא זמן שאפשר לפעל ישועות גדולות; חכמינו זכרונם לברכה מונים נסים גדולים שקרו בראש השנה, (ראש השנה יא.) בראש השנה האמהות הקדושות שרה אמנו, רחל אמנו ורחנה - נפקדו בילדים; בראש השנה יוסף הצדיק יצא מבית הסהר; בראש השנה פסק השעבוד של בני ישראל במצרים; ראש השנה הוא זמן שאפשר לפעל ילדים, ילדים כשרים ונחת מהילדים; בראש השנה כל אחד יכול לזכות לצאת מהכלא הפרטי שלו, כפי שיוסף הצדיק יצא מהכלא; בראש השנה אפשר לפעל פרנסה בנקל, שלא יצטרכו לעבד כל כך קשה, כמו שהשעבוד במצרים פסק בראש השנה.

אצלנו לא מדברים בראש השנה, אנשי שלומנו מקבלים על עצמם 'תענית דבור' למשך כל ראש השנה. כי רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קיג) לפני שגוזרים

גזרה שואלים את האדם שעליו רוצים להביא את הגזרה, שהוא בעצמו יפסק איזה ענש יתנו לו; האדם משוחח על אחרים, הוא מספר מה שהשני עשה ופוסק שצריכים להעניש את אותו אחד, הוא לא קולט שהוא עכשו פסק לעצמו; לכן צריכים להזהר מאד לא לדבר על השני.

אשרי מי שמתנהג בהנהגה זו.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה ונתימה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

מתי הזמן הנכון להוריד את תפלין של רש"י בשעת התפלה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאל שאלה לגבי תפלין דרבנו תם. מתי הזמן הנכון להוריד את התפלין של רש"י

ולהניח תפלין דרבנו תם?

אני רואה אצל אבי שיח' שהוא מוריד את התפלין של רש"י באמצע חזרת הש"ץ,

וכששאלתי אותו בנושא הוא אמר שהוא עושה את זה רק כי הוא ממהר, אבל לכתחלה צריכים

להשאר עם תפלין של רש"י עד אחרי התפלה, הוא יעץ לי לשאל את ראש הישיבה על זה, ולכן

אני רוצה לשאל מהי הדרך לנהג לכתחלה.

ישר כח על כל החזוקים שאנחנו מקבלים מהשעורים והמכתבים.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת כי תצא, ג' אלול, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אנשי שלומנו אומרים, כששואלים 'מה המנהג בבקסלב?' עונים 'מסתכלים

בשלחן ערוך'; מה שהשלחן ערוך אומר - כך נוהגים בבקסלב.

רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן כט): "כל איש ישראל מחיב ללמד בכל יום

יָוִם פּוֹסְקִים, וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִם הוּא אָנוֹס וְאֵין לוֹ פְּנָאֵי, יִלְמַד עַל כָּל פְּנִים אֵיזָה סְעִיף 'שְׁלַחַן עָרוּךְ' בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא, אֲפֵלּוֹ שְׁלֹא בְּמִקְוֵמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עִתָּה בְּשְׁלַחַן עָרוּךְ, כִּי צָרִיךְ לִלְמַד אֵיזָה דִּין בְּ'שְׁלַחַן עָרוּךְ' בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיָּוִי."

הַמְּחַבֵּר אוֹמֵר (אֲרַח חַיִּים סִימָן כה, סְעִיף יג): "נִהְיֶה הָעוֹלָם שְׁלֹא לְחַלֵּץ תְּפִלִּין עַד אַחַר קִדְשֵׁת וְכֹא לְצִיּוֹן", נוֹהֲגִים לֹא לְחַלֵּץ אֶת הַתְּפִלִּין עַד אַחֲרֵי קִדְשֵׁת תְּתַקַּבֵּל, וְכֹךְ נִהְגָּה מוֹהֲרָא"ש זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים. כְּתִיבָה וְחֻתִּימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

אֲנִי יְכוֹלָה לְנַקוֹת לְבַד אֶת הָאֲשֵׁפָה, לְמָה לַעֲשׂוֹת מַחְלֻקוֹת?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,
אֲנַחְנוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם שְׂמַחִים וּמְאֻשְׁרִים מְאֹד שֶׁיֵּשׁ לָנוּ אֶת הַזְּכוֹת לְגוֹר כְּאֵן בְּקִרְיָה הַקְּדוּשָׁה, קִרְיַת בְּרֶסֶלֶב, שְׂחִיִּים בָּהּ עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.
קִרְיָה הַיּוֹם מִשְׁהוּ שְׂאֵנִי רוֹצֶה עָלָיו הַדְּרָכָה שְׁלֹא תִהְיֶה מַחְלָקָת. אֲנִי שׁוֹנְאָת מַחְלָקָת וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂזָה יְקָרָה, וְאֲנִי בְּטַח לֹא רוֹצֶה חֶלֶק בָּזָה.

מִפְּעַם לְפַעַם מְגִיעִים דְּבִים אוֹ חִיּוֹת אַחֲרוֹת וְהוֹפְכִים אֶת פְּחֵי הָאֲשֵׁפָה וְעוֹשִׂים בְּלִגְן וְלְכֹלֵד, זֶה כְּבָר קִרְיָה אֲצִלְנוּ כְּמָה פְּעַמִּים. בְּפַעַמִּים הָאֲחֲרוֹנוֹת שְׂזָה קִרְיָה לֹא הִרְגֵּשְׁתִּי טוֹב וְלֹא יְכוֹלְתִּי לְנַקוֹת אֶת זֶה בְּעַצְמִי, וּבְעֵלֵי בְּרוּךְ הַשֵּׁם עָסוּק מְאֹד וְלֹא נִקּוּ אֶת זֶה מִיָּד. עָבַר בְּעֶרְךָ יוֹם וְחָצִי לִפְנֵי שֶׁהִיָּתָה לָנוּ הַזְּדַמְנוֹת לְנַקוֹת אֶת זֶה.

בְּפַעַם הָאֲחֲרוֹנָה שְׂזָה קִרְיָה, בְּעֵלֵי מְקַבֵּל הוֹדַעַת טַקְסַט בְּאֲמִצַּע הַיּוֹם מְאֻחַד מִחֲבָרֵי הַהֲנַהֲלָה שְׂכַתוֹב בָּהּ "זְבֵל", בְּעֵלֵי שׁוֹלַח הוֹדַעָה חוֹזֶרֶת "מָה עִם זֶה?" וְהוּא עוֹנֶה, "יֵשׁ זְבֵל לְיַד הַבַּיִת שְׁלֶךְ", בְּעֵלֵי עוֹנֶה בְּחִזְרָה, "חֲשַׁבְתָּ שְׂאֵנִי לֹא יוֹדַע???" וְהוּא עוֹנֶה לוֹ, "בְּבִקְשָׁה תִּנְקוּ אֶת זֶה".
זֶה בְּאֲמַת הַפְּרִיעַ לָנוּ, בְּגִלְל שְׁתֵּי סְבוּת. רֵאשִׁית אִם יֵשׁ מִשְׁהוּ לְהַגִּיד, תִּגִּיד אֶת זֶה יָפָה,

אף פעם אי אפֿשר לְדַעַת מה השני עובר, והאפֿן שהוא כתב את זה מאד כאב לנו. הסבה השנייה היא כי הרגשנו שהוא מתערב לנו בחיים, אם חצי יום עובר ולא נקו את האשפה זה לא אומר שאנחנו לא הולכים לעשות את זה. מאד מפריע לנו כשיש בלגן ליד הבית שלנו ואנחנו לא צריכים שמיישהו יבוא להגיד לנו לנקות את זה, אנחנו מבינים שעלול לצאת מזה נזק שהגויים יאשימו את כל התושבים היהודיים בגלל אשפה של אדם אחד שאיזה דב החליט לעשות מזה סעודה טעימה, אבל האם זו סבה מספקת להתערב בחיים הפרטיים של אדם אחר?!

אבל, הבלגנו והמשכנו הלאה. למעשה, היום זה שוב קרה, הגיע דב ועשה מהפכה מהאשפה אתמול בלילה, ולא היתה לנו הזדמנות לנקות את זה עד שהילדים כבר היו במטות בלילה, בדרך כלל אני מבקשת מהילדים שיעשו את זה, אבל עכשו זה היה ממש על הכביש, וזה היה מסכן בשבילם. בבקר, ממש שעות ספורות אחרי שהדב הפך הכל, אותו אברך שוב שלח לנו הודעת טקסט, "נא לאסוף את האשפה", אולי זה מטפש, אבל זה באמת הפריע לנו, אין לו דרך לדעת שבזמן שהוא שלח את ההודעה ההיא הייתי במטה עם חם, מפריע לנו מאד שהוא מתערב לנו בחיים, אפלו שאנחנו מבינים שהוא עושה את זה לטובת הקריה.

התקשרתי אליו והודיתי לו על כל מה שהוא עושה, ובקשתי יפה שבבקשה לא ישלח לנו יותר כאלה הודעות, אנחנו ננקה את האשפה בהזדמנות הראשונה עם או בלי ההודעה שלו, ואין שום סבה להציק. הוא אמר שהוא עושה את זה למען הקהלה לשם שמים והוא לא מקבל כלום מזה והוא מרגיש שזה לטובת הקהלה שהוא כן ישלח את ההודעות, הוא גם אמר שזה גורם חלול השם גדול כשהגויים רואים את זה.

כשאמרתי לו שמאד בואב לנו כשהוא שולח את זה, הוא אמר שאם אנחנו רוצים הוא יכול לבקש ממישהו אחר לשלח את ההודעה, לא לזה התפונתי, ואמרתי לו "התקשרתי לבקש שלא ישלחו יותר לנו כאלו הודעות", והוא אומר לי, "את זה אני לא יכול לעשות. אני עושה את זה לשם שמים לטובת הכלל ולא צריכים לעשות מזה ענין, פשוט צריכים להרים את האשפה ולא לעשות מזה ספור", נתקתי את הטלפון מבלבלת וכאובה, "חלול השם", "לעשות לשם שמים", זה מתיר להכאיב לאדם אחר?!

אני משתדלת להזכיר לעצמי שהכל מאת השם יתברך, אבל האמת היא שאני לא יכולה

להפסיק לחשב על כל הספור הזה שוב ושוב, הוא באמת הכאיב לנו, ההרגשה היא כמו שאחד דוחף את האף שלו בחלון שלנו לראות מה אנחנו עושים, זו לא הרגשה טובה שמישהו רודף אחרינו שנעשה דברים שאנחנו יודעים לבד שאנחנו צריכים לעשות ובמילא נעשה את זה ברגע שנוכל, ועוד יותר שאומרים את זה בצורה לא יפה.

באמת לא נעים לי להפריע לראש הישיבה שליט"א בכאלה ספורים, הסבה היחידה שאני כותבת את זה היא כי אני לא רוצה שיהיו רגשות לא נעימים בין אנשי שלומנו, ובדאי שלא אהיה חלק מזה חס ושלום, אני שונאת מחלקת ואני מבקשת הרבה מהשם יתברך שלא אחשב רע על אף אחד, אולי ראש הישיבה יכול לעזור לנו?

ישר פח על כל מה שראש הישיבה שליט"א עושה עבורנו תמיד.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת כי תצא, ד' אלול, שנת ה'תשפ"ג

מרת ... תחי', קרית ברסלב

קבלתי את המכתב.

אני לא יודע מה לענות, אם שמתקשרים אליכם מההנהלה שתאספו את האשפה זה נקרא מחלוקות - אני לא יודע מה להגיד... מה הקשר מחלוקות? מה הקשר לדחף את האף לחלון של השני? אנחנו לא מציצים בחלון שלכם איך הפית שלכם נראה ואנחנו לא אומרים לגבי הדשא סביב הפית שלכם, אם יש שם אשפה; אנחנו בסך הכל מבקשים, שתאספו את האשפה מהכביש.

אם קמים בבקר ורואים שדב הפך את האשפה ופזר אותה על הכביש - אין כזה דבר 'ללכת לבית הכנסת להתפלל', אין 'ללכת לעבודה', אין את התרוצים 'מאתר יותר' 'עוד מעט' 'מחר', אין פלום; חייבים לאסוף את האשפה ואם לא עושים את זה - גורמים נזקים לכלנו. לשכנים הגוים אין אף מלה רעה להגיד עלינו - עד לנקיון, הם מפיצים תמונות, הם מבזים אותנו בתקשורת, שהיהודים הם מלכלכים; זה הרי מלה שאומרים על יהודים, 'מלכלכים', והם מראים תמונות, הם אומרים שאנחנו מביאים לכאן חיות, וכשאנחנו צריכים לשאת חן בעיניהם כדי לקבל אשורים לעתיד הקרבה, לבנות מוסדות וכו' - הם אומרים: "קדם תאספו את האשפה שלכם", הם מבזים אותנו.

'נָא לְאַסּוֹף אֶת הָאֲשֵׁפָה' – זֶה מַחְלֻקוֹת? 'נָא לְאַסּוֹף אֶת הָאֲשֵׁפָה' – זֶה מְשֻׁהוּ שְׁגָם אֲנִי הֵייתִי כּוֹתֵב לָכֶם, וְאִם הֵייתִי יוֹדֵעַ מֵה קוֹרָה אֶצְלָכֶם הַיּוֹם – הֵייתִי נוֹסֵעַ לְמָקוֹם וְאוֹסֵף אֶת זֶה בְּעֶצְמִי.

לִפְנֵי כֵּמָה שְׁבוּעוֹת הֵייתִי בְּדֶרֶךְ לְתַלְמוּד תּוֹרָה, הַמְלַמְּדִים הַמְתִּינוּ לִי, וְאֲנִי עוֹבֵר לִיד בֵּית שְׁדֵב פְּזֵר אֶת הָאֲשֵׁפָה עַל הַכְּבִישׁ, עֲצַרְתִּי הַכֹּל וְאֶסְפַּתִּי אֶת הַכֹּל. כְּמוֹכֵן שְׂאֲנָשִׁים שֶׁעָבְרוּ שָׁם בְּרַכְבִּים וְרָאוּ שְׂרָאשׁ הַיְשִׁיבָה אוֹסֵף אֲשֵׁפָה, כָּלָם נִעְצְרוּ לַעֲזֹר לִי, אִמְרַתִּי לָהֶם: "עֲכָשׁוּ אֲנִי לֹא מוֹוֹתֵר עַל הַמְצָוָה, אִם אַתֶּם רוֹצִים לַעֲזֹר לִי אַתֶּם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה לִפְנֵי שְׂאֲנִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה".

בְּמַחֲלָה, אֲנִי לֹא רוֹאֶה כָּאֵן מַחְלֻקוֹת, אֲנִי לֹא רוֹאֶה שְׂדוּחַפִּים אֶת הָאֵף אֶצֶל הַשְּׂנִי. חֲבָרֵי הַהֲנַהֲלָה הֵם אֲבָרְכִים יְקָרִים שֶׁעוֹבְדִים עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שְׁעוֹת בְּלֵי גִזְמָא לְמַעַן עֲתִיד הַקְּרִיָּה, הֵם לֹא מְרוֹיַחִים שׁוֹם דְּבָר מְזֵה, בְּאִים אֲלֵיהֶם רַק בְּטַעֲנוֹת. כְּשֶׁכָּלָם הוֹלְכִים הַבֵּיתָה אַחֲרֵי יוֹם עֲבוּדָה לְהִיּוֹת עִם הָאֲשֵׁה וְהַיְלָדִים – הֵם עֲסוּקִים עִם שְׂתַדְלָנוֹת בְּכָל הַמְשָׂרְדִים; אֲנִי בְּעֶצְמִי לֹא עוֹשֶׂה כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה כְּמוֹ שֶׁהֵם עוֹשִׂים עֲבוּרָנוּ.

'נָא לְאַסּוֹף אֶת הָאֲשֵׁפָה' – זֶה נִקְרָא לֹא לְכַתֵּב יָפָה? זֶה הַדֶּרֶךְ הַכִּי יָפָה שְׂאֶפְשֵׁר לַעֲזֹר לְשְׂנִי. דְּבָר אֶחָד אֲנִי חוֹשֵׁב, שְׂאֲבַקֵּשׁ מֵהֶם שְׂעַדִּיף שְׂיִתְקַשְּׂרוּ לְאָדָם – מֵאֲשֵׁר לְכַתֵּב הוֹדְעָה, כִּי הוֹדְעָה אֶפְשֵׁר לְקַרֵּא בְּשְׂנֵי אוֹפְנִים; אִם הָאָדָם עֲצַבְנִי וְלַחוּץ – הוּא קוֹרֵא אֶת זֶה בְּאֶפֶן שְׁלִילִי, כְּאֵלוֹ מִיִּשְׁהוּ אוֹמֵר לִי מֵה לַעֲשׂוֹת, וְאִם נִמְצָאִים בְּמַצַּב רוּחַ טוֹב, חוֹשְׁבִים טוֹב, אֲזִי חוֹשְׁבִים 'תְּרָאֶה כֵּמָה יָפָה הַקְּרִיָּה מִתְּנַהֲלָת, דּוֹאֲגִים לְטוֹבַתְנוּ, שְׁלֹא נִתְבַּזֶּה בְּעֵינֵי הַגּוֹיִם וּבְעֵינֵי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, מְזַכְרִים לָנוּ כָּל כֶּךָ יָפָה שְׂנַאֲסֵף אֶת הָאֲשֵׁפָה', אוֹלֵי עַדִּיף שְׂיִתְקַשְּׂרוּ לְאוֹתוֹ אֶחָד.

אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׂאֵת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה כָּלָם יִקְרָאוּ וְכָלָם יִדְעוּ שְׂאִם יֵשׁ לְכַלּוֹף בְּכְבִישׁ – זֶה דְּבָר נוֹרָא, מְבִיִּשִׁים אֶת עֲצָמְנוּ וּמְבִיִּשִׁים אֶת כְּלָנוּ. אֶפְלוּ הַיְהוּדִים שְׂנוֹסְעִים שָׁם אוֹמְרִים: "חֲסִידֵי בְּרַסְלָב מְלַכְלָכִים", אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ שְׂלֹאֲנָשִׁים בְּאוֹתוֹ בֵּית יֵשׁ חֵם וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֶּתֶם נִשְׂאָר.

אִם הָאֲשֵׁפָה מִפְּזֵרֵת אֶצֶל מְשַׁפְּחָה שְׂמִתְנַהֲגָת בִּירְאָת שְׂמִים, הַבַּעַל לוֹמֵד

וּמִתְפַּלֵּל וְהֵאשָׁה מִתְלַבֶּשֶׁת בְּצַנִּיעוֹת - הָאֲחֵרִיּוֹת הִיא פִּי כַּמָּה, כִּי כָלֶם אוֹמְרִים
'תֵּרְאוּ אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלּוּ אֵיךְ הֵם מִתְנַהֲגִים'.

מָאֵד אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם, אִף אֶחָד לֹא עוֹשֶׂה מַחְלָקֶת וְאִף אֶחָד לֹא מְחַפֵּשׁ לְהַגִּיד לְכֶם
אֵיךְ לְחַיּוֹת; תִּשְׁמְרוּ עַל שְׁמִנּוֹ שְׁלֹא יִתְבַּזֶּה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שְׁנֵה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

איש אמונות

יִישַׁר פֶּחַ עַל הָעֶזְרָה בְּקִמְפֵיין הַשְּׁנָתִי לְטוֹבַת הַמוֹסְדוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרֶשֶׁת רְאָה, כ' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד הָאֲבֵרָה הַחֹשֵׁב ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מוֹדֶה לָךְ מְאֹד בְּשֵׁם כָּל קְהֵלְתֵנוּ, וּבְשֵׁם מוֹסְדוֹתֵינוּ - שֶׁהִתְמַסְרָתְךָ כָּל כָּף
בְּלֵב וְנֶפֶשׁ עִם הַקִּמְפֵיין הַשְּׁנָתִי כְּדֵי לְעֻזֹר לְמוֹסֵד.

...

תּוֹדוֹ וְתִהְיֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁפָה שְׁלֹכֶם

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרֶשֶׁת רְאָה, כ' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג

... תְּחִי?

תֹּאמְרוּ בְּכָל יוֹם קֶצֶת תְּהִלִּים וְתוֹדוֹ וְתִהְיֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁפָה שְׁלֹכֶם.

גַּם כֵּן תִּבְקָשׁוּ הַכֹּל רַק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

...

אֲתָה מְצִיל אֶת כָּל הַקְּרִיָה מֵרַע עִם הַחֶסֶד שֶׁאֲתָה עוֹשֶׂה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פְּרֶשֶׁת רְאָה, כ"ב מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד יִקְרִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר

בְּשֵׁם כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ, בְּשֵׁם כָּל תּוֹשְׁבֵי הַקְּרִיָה שְׁלָנוּ קְרִיַת בְּרִסְלָב לִיבְעֵרְטִי,

אֲנַחְנוּ מְבִיעִים אֶת הַפֶּרֶת הַטּוֹב שִׁישׁ לָנוּ אֵלֶיךָ עַל כָּל מֵה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה, שְׂיִהְיֶה אִכָּל לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְעַל חִבְלֵי הַשִּׁבְתָּ, שְׁמִשְׁפָּחוֹת נִצְרָכוֹת - מְקַבְּלוֹת כָּל שְׁבוּעַ, וְעַל הַחֲלָקָה הַגְּדוּלָּה שֶׁל פֶּסַח וְהַפֶּסֶח לְפֶסַח; עַל כָּל מֵה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלֵנוּ. הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִתֵּן לְךָ פֶּחַ וּמַחַ שְׁתּוֹכַל לְהַמְשִׁיךְ לְפַעַל טוֹב לְעַם יִשְׂרָאֵל. אַתָּה מִצִּיל אֶת כָּל הַקְּרִיָּה שְׁלָנוּ מִרַע עִם הַחֶסֶד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה.

...

תפילה להפרשת חלה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת רְאֵה, כ"ב מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג
מֵרַת ... תַּחֲנִי'

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמִים, שְׁבִזְכוֹת הַמְצָנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַפְּרֻשַׁת חֲלָה - יִתְקַן הַפֶּגֶם שֶׁל חֲנוּה, שְׁהִסִּיתָה אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן לְלַכֵּת נֶגֶד רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּבִזְזָה גְרָמָה מִיָּתֶה לְעוֹלָם; לְכֵן יְהִי רְצוֹן שְׁזִכוֹת הַפְּרֻשַׁת חֲלָה תְּבִיא אֶת הַגְּאֻלָּה, שְׂאֵז כָּבֵר לֹא יִהְיֶה מְוֵת, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב (יִשְׁעִיָּה כה, ח) : "בְּלַע הַמְּוֵת לְנִצָּח". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר לִי, בְּזִכוֹת שְׂאֲנִי מְקַיֶּמֶת הַפְּרֻשַׁת חֲלָה שְׂאֲזֻכָּה לְדוֹרוֹת כְּשָׂרִים וְלִלְדֹת אֶת יְלָדֵי בְּנִקֵּל וּבְנַחַת. שְׁהִילְדִים וְהַנְּכָדִים שְׁלִי יִהְיוּ יְהוּדִים כְּשָׂרִים, שְׁהֵם יִלְכוּ רַק בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, שְׁכֵלֵם יַחֲיוּ עִם אַמּוּנָה, אַמּוּנַת חֲכָמִים וְאַהֲבַת הַבּוֹרֵא בְּרוּךְ הוּא.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תְּגַאֵל אוֹתָנוּ כְּבָר מֵהַגְּלוּת הַמֶּרֶה; אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּתַקּוּפָה כָּל כֶּף קָשָׁה, אֲנַחְנוּ בְּמִצַּב מֵר מְאֹד, כִּי אַתָּה הוּא בְּעַל הַרְחָמִים, אָב הַרְחָמָן, תִּתְגַּלֶּה אֵלֵינוּ וְתִשְׁלַח לָנוּ כְּבָר אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ שְׂיִבּוֹא לְגַאֲלָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

...

רבנו של עולם, תעזר לי שאהיה מרצה מבעלי

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שופטים, כ"ח מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ג
מרת ... תחי'

תאמרו קצת תהלים בכל יום ותבקשו מהשם יתברך את המלים הספורות
האלו:

"רבנו של עולם, שים חן על בעלי, שאהב אותו ושהוא יאהב אותי; שנחיה
באהבה, בשלום ושלום.

רבנו של עולם רחם עלי, תעשה אותי שמחה, תעשה אותי מרוצה, שאהיה
מרצה עם בעלי, שאראה בו רק טוב. רבון העולמים, תשרה את שכנינתך הקדושה
בינינו, אמן".

את התפלה הזו תאמרו אחרי אמירת תהלים, כף תזכו לשלום בית נפלא.

...

תחפשו כמה שיותר לעזר לאמכם

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, ערב ראש חודש אלול, שנת ה'תשפ"ג
... תחי', תלמידת בית פיגא קרית ברסלב
קבלתי את המכתב.

אני מאד שמח לשמע שסימתם בשבת האחרונה בפעם הראשונה את ספר
התהלים.

עוד יותר אני שמח שאתם כותבים שבקשי יש לכם זמן להגיד תהלים, כי כל
הזמן אתם עוזרים לאמא שלכם; דעו לכם, אין דבר גדול יותר מלעזר לאמא, כל
הזמן תעזרו לאמכם, ותחפשו כמה שיותר לעזר לה, כי הקדוש ברוך הוא רוצה
שנקים את המצוה של כבוד אב ואם.

החזון איש זכותו יגן עלינו הנה גדול מאד, פעם מישהו שאל אותי: "איך
גדלים להיות החזון איש?" אמר לו: "על ידי מצות כבוד אב ואם"; הוא מסר את
נפשו עבור המצוה הזו והוא נהיה מאד מאד גדול.

השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.
כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

תעצם את עיניך ותחשב הכל זה השם'

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, ערב ראש חודש אלול, שנת ה'תשפ"ג

יקירי אהובי ... גרו יאיר

תשגן אמונה פשוטה, תעצם את עיניך כל יום לכמה דקות ותחשב הכל זה השם, אין שום דבר חוץ ממנו, לאחר מכן תפקח את עיניך ומה שאתה רואה - תחשב הכל זה השם' - כך הכל יהיה לך טוב, יהיה לך כח ותהיה בריא ושלם.

...

פועלים עם הידים והרגלים, אבל הפרנסה מגיעה מהשם יתברך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, ערב ראש חודש אלול, שנת ה'תשפ"ג

יקירי אהובי ... גרו יאיר

זכר, פרנסה מגיעה רק מהשם יתברך, אנחנו צריכים לפעל עם הידים והרגלים - אבל הפרנסה לא קשורה אלינו, זה מהשם יתברך.

...

מזמור תהלים, הרי הוא כמו משקה טעים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, ערב ראש חודש אלול, שנת ה'תשפ"ג

יקירי אהובי ... גרו יאיר

תאמר קצת תהלים בכל יום. רבנו אומר (סיי מור"ן, סימן תפה): "מזמור תהלים, הרי הוא כמו משקה טעים", משקה טוב שמרנה את הצמאון.

...

אל תציקו לאף אחד ובנדאי שלא לשכנים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יום ד' פְּרֶשֶׁת שׁוֹפְטִים, עֶרֶב ראש חֹדֶשׁ אֱלוֹל, שְׁנַת ה'תשפ"ג

... תחזי, תלמידת בית פיגא קרית ברסלב

קבלתי את המכתב.

אם הבנות, השכנות מציקות לכם - אל תציקו בחזרה; תשחקו עם האחים והאחיות שלכם ועם הבנות שלא מציקות.

אל תציקו לאף אחד ובנדאי שלא לשכנים, עם שכנים חייבים לחיות בשלום. אל תציקו בחזרה, אל תפחדו, בסוף כל השכנים שמציקים - יתבישו. כפי שרבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות מריבה, סימן כח): "מי שחולק עם שכניו, לסוף שיהיה לעג לאויביו".

תברכו ברפת המזון מתוך ברכון, תאמרו יפה וברור כל מלה - כן לא תהיה לכם מחלוקת. רבנו ז"ל אומר (שם חלק ב, סימן ז): "על ידי ברפת המזון, נתישב המלכות מן המריבות והמלחמות".

השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

באיזה כסוי ראש אישה צריכה לכסות את הראש?

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יום ד' פְּרֶשֶׁת שׁוֹפְטִים, עֶרֶב ראש חֹדֶשׁ אֱלוֹל, שְׁנַת ה'תשפ"ג

מרת ... תחזי

קבלתי את המכתב.

התורה אומרת, אשה כשהיא נשאת - צריכה לכסות את שער הראש. זו משנה מפרשת (כתובות עב): "ואלו יוצאות שלא בכתבה", הנשים האלו כשהן מתגרשות - אינן מקבלות דמי כתבה, "העוברת על דת משה ויהודית", אשה שלא מציתת לתורה, "ואיזוהי דת יהודית, יצאה וראשה פרוע", היא הולכת עם בגלוי שער; ללכת בכסוי ראש זה דת יהודית, זו הגאונה של נשות ישראל - ללכת בכסוי שער ראשן.

לְגַבֵּי הַשְּׂאֵלָה שְׁלַכְּם הָאֵם לְלֶכֶת דְּוָקָא עִם כְּסוּי מְסִיָּם, וְהָאֵם הַכְּסוּי הֶחֱדָשׁ
הוא חֲסָרוֹן בְּצַנִּיעוֹת; הַתְּשׁוּבָה הִיא, שְׂאֵנָל, בְּנִדְנָה אוֹ סְנוּד, כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלוּ הֵם
בְּסֻדָּר מְבַחֲיֵנֵת צְנִיעוֹת בְּמֵאָה אַחוּז; זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ לְלֶכֶת עִם טוּרְבָן, מְטַפַּחַת
קְשׁוּרָה וְכדוּמָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.
כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שְׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

יִישַׁר כַּח עַל שְׁתוּף הַפְּעֵלָה עִם חֲבָרֵי הַהֲנַהֲלָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשֶׁת שׁוֹפְטִים, עָרַב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ג
יְקִירֵי אַהוּבֵי חֲמֻדַּת לְבָבֵי ... גֵּרוּ יֵאִיר

יִישַׁר כַּח גְּדוּל עַל הָעִזְרָה בְּקִרְיָה עִם הַבְּחִירוֹת, יִישַׁר כַּח גְּדוּל שְׂאֵתָה עוֹבֵד
בְּשְׁתוּף פְּעֵלָה עִם חֲבָרֵי הַהֲנַהֲלָה שְׁעוֹזְרִים לִי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ יוֹמָם וְלַיְלָה.
תֹּאמֶר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים - וְתִרְאֶה נְסִים.

...

אַתָּה רוֹצֵה פְּרֻנְסָה בְּרוּחַ? תֹּאמֶר קֶצֶת תְּהִלִּים כָּל יוֹם

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשֶׁת שׁוֹפְטִים, עָרַב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ג
יְקִירֵי אַהוּבֵי ... גֵּרוּ יֵאִיר

אַתָּה רוֹצֵה פְּרֻנְסָה בְּרוּחַ? תֹּאמֶר קֶצֶת תְּהִלִּים כָּל יוֹם.
כְּמוֹ כֵּן תִּתְאַמֵּץ כְּמָה שְׂאֵתָה יְכוּל לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגֵּן. מוֹהֲרָא"שׁ אוֹמֵר:
"כְּשִׁמְתְּפִלִּים בְּמַגֵּן - זֶה מִבִּיא דְּבָר שְׁבַמְגִין".

...

אני עדין מנסה לעשות שדוף עבורך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, ערב ראש חודש אלול, שנת ה'תשפ"ג

יקירי אהובי ... נרו גאיר

אני מתפלל עבורך ואני עדין מנסה לעשות שדוף עבורך, אני מקנה להיות
השדכן שלך.

תתאחז ותחזיק מעמד.

...

בזכות שתעשו ברכות לא תפחדו יותר

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, ערב ראש חודש אלול, שנת ה'תשפ"ג

... תחי', תלמידת בית פיגא קרית ברסלב

קבלתי את המכתב.

אם אתם מפחדים בלילה, אתם לא יכולים לישן מרוב פחד - תחשבו
מאמונה; תחשבו 'השם נמצא פה, אתי, עמי ואצלי, הוא שומר עלי, הוא כאן, אף
אחד לא יכול לעשות לי כלום'.

תקבלו על עצמכם לעשות ברכות ראשונות ואחרונות, כי אם שוכחים לברך
בשעת האכילה, אוכלים בלי ברכה או ששוכחים לברך ברכה אחרונה - מזה באים
פחדים. רבנו ז"ל אומר (ספר המדות אות פחד, סימן יד): "מי שאינו נזהר בכרפת הנהנין,
תחלה וסוף, פחדים באים עליו", כמו שכתוב (תהלים נג, ה-ו): "אכלו לחם, אלקים,
לא קראו", אם אוכלים לחם ולא מודים להשם יתברך - "שם, פחדו פחד", אני
מקבלים פחדים.

בזכות שתעשו ברכות לא תפחדו יותר.

השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

כתיבה וחתימה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

אל תעשו דברים מסכנים

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת שופטים, א' דראש חודש אלול, שנת ה'תשפ"ג
תלמידות בית פיגא שתחיו

אתם ילדות גדולות, אז אתן צריכות להבין לא לעשות דברים מסכנים. זו סכנה גדולה לעלות על גג בית הספר ולרקד, וכך גם לטפס על גג האוטובוס ולרקד; אני לא רוצה לחשוב מה יכול לקרות חס וחס וחס וחס! אם באתם לרקד, אפילו לרקוד על גג בית הספר! אין גדר וזה מסכן מאוד! התביישתי מאוד. אני רוצה שתהנו, תרקדו ותקפצו, אבל אל תעשו דברים מסכנים. אתן ילדות גדולות, אתן צריכות להבין איך לרקד ואיך לעשות שמח; את זה אי אפשר לעשות, לטפס על האוטובוס או על הגג.

אבקש מכן, תעזרו לי, שתהיה לי עבודה יותר קלה - לא יותר קשה.

...

האש נרגע, מתחילים לראות את היפי של בית עדין

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת שופטים, א' דראש חודש אלול, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד יקירי אהובי ... נרו יאיר, קרית ברסלב

קבלתי את מכתבך.

ראשית מה שרותח בך וכו', רגע אחד אתה רוצה שאשתך תשנה מהלבוש העדין שלה וכו', ורגע אחד אתה חושב 'מה זה חסר?' ואחר כך שוב מתחילה לבער בך אש, שאשתך תלך בך וכך, עד שאתה מרגיש שמשהו רע קורה אתך, אתה שואל מה זה?

דע לך, את הרגש הזה יש אצל הרבה; להרבה אברכים בשנים הראשונות אחרי החתונה יש את הדבר הזה, רותחת בהם אש, הם לא יודעים מה הם רוצים; לא יודעים את המעלה של עדינות, חושבים שמשהו חסר בחיים וחושבים שהאשה היא הבעיה, היא מתלבשת בלבוש פשוט מדי וכו' וכו'.

אַבְקֶשׁ מִמֶּךָ אַחִי אֱהוּבִי, לָךְ לְהִתְבּוֹדְדוּת, תִּצְעַק אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בּוֹעֶרֶת בִּי אֵשׁ, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה קּוֹרָה אֵתִי, תַּעֲזֹר לִי שְׂאוּהֵב עֲדִינּוֹת, שְׂאוּהֵב צְנִיעוּת, לָמָּה בּוֹעֶרֶת בִּי כְּזֹאת אֵשׁ לֹא טוֹבָה? עֲזֹר לִי שְׂאֲבָעַר וְאֲתַלְהֵב אֶלֶיךָ הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ אִתְּךָ, וְלֵאֱהֵב עֲדִינּוֹת.

רְבוּן הָעוֹלָמִים מַה קּוֹרָה אֵתִי שְׂאֲנִי כָּל כֶּךָ נִשְׂרָף? אֲנִי רַק רוֹצֵה שְׂאֲשֵׁתִי תִהְיֶה אַחֲרַת, כָּל יוֹם אֲנִי רוֹצֵה מִשְׁהוּ אַחֵר; אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂמִשְׁהוּ חֶסֶד לִי וּמִשְׁהוּ טוֹב יוֹתֵר יֵשׁ אֲצֵל אַחֲרִים, תַּעֲזֹר לִי שְׂאֲבָעַר אֶלֶיךָ, שְׂאֲשֵׁתוֹקֵק אֶלֶיךָ בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ". כֶּךָ תִּצְעַק אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹמָם וְלַיְלָה עַד שְׂתַזְכְּךָ אֶת הַדְּמִים, אִתְּךָ כֶּבֶד תִּתְחִיל לְהַפִּיר בִּיפִי שֶׁל עֲדִינּוֹת.

אַחִי הַיֵּקָר, אִתְּךָ הֲרִי אֲבָרְךָ חֶכֶם, אִתְּךָ בַּר דַּעַת, תִּתְבּוֹנֵן; תִּחְשַׁב אֵיזָה נִס יֵשׁ לָךְ, שְׂאֲשֵׁתְךָ חִיָּה אִתְּךָ וְכוּ', הִיא לֹא מִתְגָּאָה עֲלֶיךָ וְכוּ', הֲרִי אִתְּךָ לֹא צָרִיךְ יוֹתֵר; לְצַעֲרֵנוּ יֵשׁ הַיּוֹם כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה אֲבָרְכִים שֶׁהָאִשָּׁה הִיא מוֹרְדָת, אֵין אֲצֵלָם אֶת מַה שְׂחַכְמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (בְּמִוֹת סג): "דִּינּוּ שְׂמִצִּילוֹת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא", שֶׁהָאִשָּׁה שׁוֹמְרַת מַעֲבִירוֹת; אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מַה הֵם סוֹבְלִים, הֵם לֹא חַיִּים בְּיַחַד, וְאֲנָשִׁים מְקַנְאִים בָּהֶם, כִּי לֹא רוֹאִים אֶת זֶה מִבְּחוּץ. בְּחוּץ נִדְמָה שְׂיֵשׁ לָהֶם שְׁלוֹם בֵּית נוֹצֵץ, הֵם מְאֻשְׁרִים, הֵם מִתְלַבְּשִׁים אֶפְנָתִי וְכוּ', בְּעוֹד שְׂעַל פִּי תוֹרָה לֹא מְגִיעַ לְאִשָּׁה כְּתִבָּה עַל שֶׁהִיא פּוֹרֶשֶׁת הַשָּׁם יִשְׁמְרֵנוּ; אֲזִי מַה לָּךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים, אֵיךְ אַחֲרִים מִתְלַבְּשִׁים? יֵשׁ לָךְ אִשֶּׁת חֵיל, מִתְנַה מִן הַשָּׁמַיִם, הִיא חִיָּה אִתְּךָ – אֲזִי אִתְּךָ צָרִיךְ לְכַבֵּד אוֹתָהּ וּלְהַעֲרִיף אוֹתָהּ.

עוֹד כְּמָה שְׁנַיִם כְּשֶׁהָאִשׁ הִלֵּא טוֹבָה נְכִבִּית, מִתְחִילִים לְרְאוֹת כְּמָה יָפָה וַיֵּקָר הוּא בֵּית עֲדִין, אִשָּׁה עֲדִינָה, אִשָּׁה שְׁלֵא יוֹדַעַת מִהָעוֹלָם, הֲרֹאֵשׁ שְׁלֵה מְנַח בְּבֵית, הִיא עוֹשֶׂה אֶת עֲבוֹדוֹת הַבַּיִת, הִיא מוֹכְנָה לְבַעֲלָהּ, הִיא אֲמָא לְיִלְדִים; מִתְחִילִים לְהִסְתַּכֵּל עַל הַחַיִּים בְּמִבְטָ נְכוּן.

תִּקְבַּע לָךְ שְׂעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת, שָׁב בְּבֵית עִם עֲרַמַת סְפָרִים; חוֹמֵשׁ, מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא, מִדְרָשִׁים וְסְפָרֵי רַבְּנּוּ. תִּטְטִיל בְּתוֹרָה כְּמוֹ שְׂמִטְטִילִים בְּגֵן יָפָה, וְתוֹדָה לְהַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂיֵשׁ לָךְ אִשָּׁה עֲדִינָה וְצְנוּעָה – וְכִכֵּר לֹא תִצְטָרֵךְ כְּלוּם, אִתְּךָ תִּהְיֶה שְׂמֵחַ וּמְאֻשֵּׁר.

תקרא את המכתב הזה כמה פעמים ותקיים מה שכתוב פה, כך תרגיש מתיקות
בחיים, אתה תהיה שמח ומאשר.
השם יעזור שתצליח בכל העניינים.
כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

תקבל על עצמך מהיום להתנהג בדרך ארץ
בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, ערב ראש חודש אלול, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד הגאון הצדיק, בני יקירי ... גרו יאיר
כואב לי לשמע מהמלמד שלך שליט"א שאתה לא כל כך מתנהג בדרך ארץ.
נכון שאני מאד מרצה מההתמדה שלך, מהלמוד שלך, אבל דע לך בני היקר,
דרך ארץ זה דבר חשוב מאד, דרך ארץ היא קודמת לתורה.
אני רוצה שתקבל על עצמך מהיום להתנהג בדרך ארץ, ותבקש סליחה
מהמלמד שלך.
מאבא שלך שמאד אוהב אותך.

...

לחזר בתשובה פרושו להיות מרצים, מוסרים את עצמנו להשם יתברך
בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת כי תצא, ג' אלול, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר
סבתי רחל לאה טיטלבוים עליה השלום תמיד הייתה אומרת לנו: "לחזר
בתשובה פרושו להיות מרצים", לחזר בתשובה זה מוסרים את עצמנו להשם
יתברך, יודעים ומאמינים שהקדוש ברוך הוא עושה רק טוב".
רבנו אמר לרבי נתן (ת"י מוה"ר, סימן תקנה): "אתה יודע את מי הקדוש ברוך הוא
אוהב? הקדוש ברוך הוא אוהב יהודי מטגן"; אדם שעוברים עליו נסיונות קשים
ומרים והוא מחזיק מעמד - אותו הקדוש ברוך הוא אוהב.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.
כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

לְהִתְאַבֵּד, זוּ בְּכֻלּוֹ לֹא עֲצָה
בְּעִזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת כִּי תֵצֵא, ג' אֱלוֹל, שְׁנַת ה'תשפ"ג
מֵרַת ... תַּחֲזִי'

קְבִלְתִּי אֶת הַמְּכָתֵב.

אֲנִי יוֹדֵעַ וּמְבִין שְׁאַתֶּם עוֹבְרִים יָמִים קָשִׁים, אֵינְן לָכֶם כְּבָר כַּח וְכוּ' וְכוּ';
אֲבָל לְהִתְאַבֵּד זוּ בְּכֻלּוֹ לֹא עֲצָה, כִּי כַּמָּה שְׁקָשָׁה כָּאֵן - בְּעוֹלָם תִּבָּא קָשָׁה עוֹד
יוֹתֵר.

יֵשׁ לִי בְּשִׁבְלֵיכֶם עֲצָה יוֹתֵר טוֹבָה, הָעֲצָה שֶׁל רַבְּנוֹ. רַבְּנוֹ אָמַר לְרַבֵּי נֵתָן (שיחות
הר"ן, סימן רע"ט): "כְּשֶׁמֶר מָאָד מִתְבַּטְּלִים לְגַמְרֵי", שָׁאֵל רַבֵּי נֵתָן אֶת רַבְּנוֹ: "אֵיךְ
מְבַטְּלִין עֲצָמוֹ", אָמַר רַבְּנוֹ: "סוּגְרִים אֶת הַפֶּה וְאֶת הָעֵינַיִם, זֶה בְּטוֹל"; כְּלוֹמַר
מְכַנְּיָסִים בְּתוֹכְנוֹ אֶת הָאֱמוּנָה, מְשַׁנְּנִים הַשֵּׁם נִמְצָא פֶה', הַשֵּׁם עוֹשֶׂה הַכֹּל',
'הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא טוֹב', 'הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה רַק טוֹב'.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

אֵל תִּצְעַק עָלַי, אֲנִי אֲשַׁתֵּךְ, אֲנִי לֹא מְשַׁרְתָּת
בְּעִזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת כִּי תֵצֵא, ג' אֱלוֹל, שְׁנַת ה'תשפ"ג
מֵרַת ... תַּחֲזִי'

קְבִלְתִּי אֶת הַמְּכָתֵב.

יֵשׁ לָכֶם בְּעַל טוֹב, הוּא מְלֹא בְּדַבְּרִים טוֹבִים, יֵשׁ לוֹ רַק אֶת הַדְּבָר הַיְחִיד הַזֶּה,
הוּא מְאַבֵּד עֲשָׂתוֹנוֹת וְהוּא לֹא חוֹשֵׁב מַה הוּא אוֹמֵר, הוּא יְכוֹל פְּתֹאוֹם לְצַעַק:

"בוֹאֵי הַרְגַע", "אִם אַתָּ לֹא בָאָה הַרְגַע - אֲנִי מִשְׁאִיר אוֹתָךְ"; הוּא לֹא מִתְכַוֵּן לְמַה שֶׁהוּא צוֹעֵק, הוּא מֵאֲבֹד עֲשֵׂתוֹנוֹת, אֲבָל בְּאֵמֶת יֵשׁ לוֹ מְאֹד הַרְבֵּה טוֹב.

אִם תִּתְאָזְרוּ בְּסִבְלָנוֹת וְלֹא תִקְחוּ אֶת זֶה אִישִׁי, אַתֶּם תִּמְשִׁיכוּ לְאַהֲבֵי אוֹתוֹ וְתִגִּידוּ לוֹ יָפָה: "אֵל תִּצְעַק עָלַי, אֲנִי אֲשַׁתְּךָ אֲנִי לֹא מִשְׁרַתְתִּי" - אִזּוֹ הוּא יִשְׁתַּנֵּה.

תִּבְקָשׁוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שְׁתִּהְיֶה אֲהָבָה בֵּינֵיכֶם; בְּתַפְלָה וְסִבְלָנוֹת אֲפָשֶׁר לְהַפְדֹּת הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שְׁנֵה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

לְדַבֵּר רַק בְּעֲדֵינּוֹת, וְלִהְתַּנַּהֵג רַק בְּעֲדֵינּוֹת

בְּעֲזֵרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם א' פְּרֻשֶׁת כִּי תִצָּא, ג' אֶלּוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ג

... תַּחֲזִי, תִלְמִידַת בֵּית פִּינְא

קְבִלְתִּי אֶת הַמְּכֻתָב.

אֵל תִּדְבְּרוּ עִם אֶף אֶחָד עַל דְּבָרִים שְׁעֵדִין לֹא נוֹגְעִים אֲלֵיכֶם, אֵל תִּדְבְּרוּ עַל

עֲנִינִים שֶׁל אַחֲרֵי הַחֲתָנָה; מַה אַתֶּם מְחַפְּשִׁים כְּאֲבִי רֹאשׁ? תִּחְפְּשׁוּ חֲבֵרוֹת טוֹבוֹת,

תִּדְבְּרוּ רַק דְּבָרִים עֲדִינִים.

אִם תִּתְנַהֲגוּ בְּעֲדֵינּוֹת, תִּדְבְּרוּ רַק בְּעֲדֵינּוֹת, תִּתְנַהֲגוּ בְּדַרְךְ אֲרִץ; בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם

תִּקְבְּלוּ בְּחֹר כְּשֶׁר יֵרָא שָׁמַיִם, עֵדִין עִם מְדוֹת טוֹבוֹת.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שְׁנֵה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

חָבַל עַל הַדְּאָגוֹת שְׁלֶךְ, זֶה בְּמִילָא לֹא יַעֲזֹר
בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשֶׁת כִּי תֵצֵא, ג' אֱלוֹל, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבֹּד יְקִירִי ... נִרוּ יְאִיר
קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חִזַּק וְאַמְץ, אֵל תֵּאבֹד עֲשֵׂתוֹנוֹת, אֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְעוֹלֵל לְךָ שׁוֹם רַע; הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֲתָךְ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר עָלֶיךָ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲתָךְ.
מָאד אֶבְקֶשׁ מִמֶּךָ, תִּסְמָךְ עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא; חָבַל לְדָאג, לְאַכֵּל אֶת הַלֶּב.
חָבַל עַל הַדְּאָגוֹת שְׁלֶךְ, זֶה בְּמִילָא לֹא יַעֲזֹר לְךָ, דְּאָגוֹת רַק מַחְלִישׁוֹת אֶת הָאָדָם,
תִּמְסֹר אֶת עֲצָמֶךָ אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, תִּגִּיד: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי מוֹסֵר אֶת עֲצָמֵי אֱלֹהֶיךָ,
אֲנִי מְבַלְבֵּל לְגַמְרִי, תַּעֲזֹר לִי שְׂאוּכַל לְהַקִּים בֵּית יִפְהָ עִם דּוֹרוֹת כְּשָׂרִים, תַּעֲזֹר לִי
שִׁתְּהִיָּה לִי אֲמוּנָה חֲזָקָה, שְׂאֻבְטַח בְּךָ, שְׂאֲדַע שְׂאֲתָה אֲתִי וְאֲתָה עוֹשֶׂה לִי רַק טוֹב".
אֲנַחְנוּ הֵרִי נוֹסְעִים עִכְשָׁו אֶל רְבֵנוּ ז"ל, שֵׁם אֲתָה תִּפְעֵל.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.
כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שְׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה.

...

לְהַפִּיחַ חֵיווֹת בְּמַלְמָדִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשֶׁת כִּי תֵצֵא, ג' אֱלוֹל, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבֹּד ... נִרוּ יְאִיר, מְנַהֵל תִּלְמוּד תּוֹרָה הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ, קְרִיַת בְּרֻסְלָב
קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

יִישַׁר כַּח גְּדוֹל עַל מָה שְׂאֲתָה עוֹשֶׂה עִם הַמַּלְמָדִים, הֵם פְּלֶם קָמוּ לְתַחֲיָה, הֵם
אוֹמְרִים שְׂמָאד נְעִים בְּתִלְמוּד תּוֹרָה; אֲתָה מְפִיחַ בְּמַלְמָדִים חֵיווֹת, כֶּף הֵם יְכוּלִים
לְהַכְנִיס בִּילְדִים חֵיווֹת.
לְגַבִּי וְכוּ'; בּוֹדְאֵי שְׂהַמְלָמָדִים יִלְמְדוּ אֶצֶל הָרַב ... אֵיךְ לְלַמֵּד קְרִיָּאָה לְיִלְדִים,
מָה הַשְּׂאֵלָה? זֶה הֵרִי הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוּב, אִם יֵלֵךְ לֹא קוֹלֵט אֶת הַקְּרִיָּאָה - הוּא יִתְקַשֶּׁה
כָּל הַשָּׁנִים בְּתִלְמוּד תּוֹרָה וְגַם אַחַר כֶּף.

תגיד למלמדים שממנים ללמד עם הילדים את הקריאה - שילכו לקורס של הרב ... והמוסד ישלם את זה.

לגבי וכו'; מלמד שלא רוצה לשתף אתך פעלה - תתפטר ממנו כמה שיותר מהר.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתימה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

תתחברו עם הבנות שמתנהגות בדרך ארץ

בעזרת ה' יתברך- יום א' פרשת כי תצא, ג' אלול, שנת ה'תשפ"ג

... תחזי, תלמידת בית פיגא קרית יואל

קבלתי את המכתב.

אני שמח מאד לשמוע שאתם לא רבים עם אף אחד, ושאתם אומרים תהלים,

כבר סימטם פעמים את ספר התהלים.

תתחברו עם הבנות שמתנהגות בדרך ארץ. כשנמצאים בפתח והמורה מדברת

- אסור לדבר, והבנות שצוחקות מזה ומדברות כשהמורה מדברת - הן בנות

חסרות דרך ארץ; אצל רבנו דרוך ארץ הנה הדבר הכי חשוב.

רבנו אמר: "אם קיסרים ומלכים היו יודעים איך אני מלמד את אנשי דרוך

ארץ, היו שולחים את בנייהם אלי ללמד דרוך ארץ".

השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

כתיבה וחתימה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

אל תלך בטל, תעשה דברים טובים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פְּרִשְׁת כִּי תצא, ד' אֵלּוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִכְנָסְנוּ לְפְרִשְׁת כִּי תצא, אֲנַחְנוּ כְּכָר יוֹצְאִים מִשְׁנַת תשפ"ג
וּבְשָׁבוּעַ הַבָּא כְּכָר 'כִּי תבֹא לְאוּמָן', אֲנַחְנוּ כְּכָר מִתְכַּוְּנִים לְנִסְיָעָה לְאוּמָן.

זְמַן הַקַּיִץ בְּקִרְיָה עִם הַיְשִׁיבָה הִיזָה יָפָה מְאֹד, נִצְלוּ אֶת הַזְּמַן עִם תּוֹרָה וּתְפִלָּה.
הַבַּחֲוִירִים כְּכָר נוֹסְעִים הַבִּיתָה הַשְּׁבוּעַ, וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם נִמְשִׁיף הַשָּׁנָה עִם הַיְשִׁיבָה
לְמִשְׁךָ עוֹד שְׁבוּעִים, מִיּוֹם שְׁנֵי כִּי תבֹא לְאוּמָן עַד יוֹם ב' סְלִיחוֹת.

אֲתָמוּל הִיזָה לָנוּ סִיּוּם הַשָּׁס שֶׁל יֶלֶד וְגַם בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת בְּסְעוּדַת מְלוּגָה מְלָכָה
הִיזָה לָנוּ סִיּוּם הַשָּׁס; יֶלֶד צְעִיר בֶּן אַחַת עֶשְׂרֵה זָכָה לְסִים ש"ס. כָּלֵם כָּל כָּף
הַתְּרַגְּשׁוּ לְרֵאוֹת אֵיף לִילְדִים צְעִירִים יֵשׁ שְׁכָל, הֵם לֹא נוֹתְנִים שְׂיִטְעוּ אוֹתָם, הֵם
לוֹמְדִים כָּל יוֹם עַל פִּי דָרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ (הַמְּבֹאֵר בְּשִׂיחוֹת הַר"ן, סִימָן עו).

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, אֵל תִּלְךָ בְּטַל, אֵל תִּבְזֹבֵז אֶת הַזְּמַן; לְלַכֵּת בְּטַל זֶה הַדְּבָר
הַכִּי גְרוּעַ, זֶה גוֹרֵם לַהֲיֹוֹת חוֹלָה נֶפֶשׁ וְזֶה גַם גוֹרֵם לַעֲשׂוֹת עֲבֵרוֹת. אֵל תִּלְךָ בְּטַל,
תַּעֲשֶׂה דְבָרִים טוֹבִים; אוֹ שֶׁתְּלַמֵּד, אוֹ שֶׁתִּתְבַּוְּד, אוֹ שֶׁתַּעֲסֵק בְּחֻסֵּד. קַח אֶתְךָ תְּמִיד
שְׂקִית סְפָרִים, חוּמֵשׁ, מִשְׁנֵיאוֹת, תְּהִלִּים וּכְשִׁישׁ לְךָ זְמַן פְּנוּי תִּגְרַס בַּתּוֹרָה.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת.

...

יִישַׁר כַּח שְׂאֵתָה בּוֹדֵק אֶת הָעָרוֹב בְּכָל עָרֵב שַׁבַּת

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פְּרִשְׁת כִּי תצא, ה' אֵלּוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד אֶהוּבִי ... נְרוּ יְאִיר

אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה אֲנִי מַעֲנִיק לְךָ כְּאוֹת הוֹקְרָה וְהַצְטִינּוֹת עַל שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת
עֲצָמָךְ מִרְצוֹנְךָ הַחֲפָשִׁי מִיַּדִּי שְׁבוּעַ לְמַעַן "קִרְיַת בְּרֶסֶלֵב", לְבִדּוֹק אֶת הָעָרוֹב בְּכָל
עָרֵב שַׁבַּת בְּכֹז מְסִירוֹת וְאַחֲרֵיוֹת.

השם יתברך יברך אותך, אותך ואת משפחתך בכל טוב וכתובה וחתומה טובה.

מאחל ראש הישיבה שלך.

...

תתפללי עבורי באתרא קדישא מירון

בעזרת ה' יתברך - ערב ל"ג בעמר, ה'תשע"ט

לכבוד אמי היקרה והאהובה תחי'

עכשו מצאתי שליח שנוסע למירון, שמחתי שאוכל לשלח לך מכתב.

אני מאד מתגעגע אליך, אני מקווה שהכל שם בסדר.

אני רוצה לבקש ממך שתזכירי אותי אצל רבי שמעון בר יוחאי, אותי ואת אשתי ואת הילדים שלי. אנחנו עומדים עכשו לחתן את בננו בכורינו ... גרו יאיר, אנחנו צריכים הרבה תפלות וזכויות, בזכות רבי שמעון בר יוחאי שננשע כבר, כל אחד במה שהוא צריך.

כשהצדיק בעל הישמח משה זכותו יגן עלינו הגיע בפעם הראשונה אל החוזה מלובלין זכותו יגן עלינו, הנה לו שאלה על החסידים, למה הם תמיד שמחים, הרי כתוב בשלחן ערוך, בסימן הראשון בארח חיים, שצריכים להתאבל על חרבן בית המקדש! אמר לו החוזה הקדוש: "אנחנו החסידים שמחים כלפי חוץ, בין אנשים וכו' - אנחנו שמחים, אבל בפרטיות, בינם לבין קונם - אנחנו שבורים ומתאבלים על הגלות וכו'.

אותו דבר אני אומר לך אמא יקרה, ברבים אני מוסר דרשות של התחזקות, הכל נראה כל כך טוב, אבל בפנים בלבי אני שבור מאד, עוברים עלי הרבה קשיים, אני מבקש שתזכירי אותי בתפלות שלך, בפרט באתרא קדישא מירון אצל התנא האלקי ועוד צדיקים, שיהיה לי כח להמשיך בעבודה שלי לחזק בחורים לעבד את השם.

...

